

ارزیابی نفوذپذیری ساختگاه سد ماشکیدسفلی

مجتبی براهوئی^۱، فریبا کارگران بافقی^۲، محمدرضا مشرفی^۳

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه یزد، گروه زمین‌شناسی

۲،۳- استادیار، دانشگاه یزد، گروه زمین‌شناسی

Humanworld25@yahoo.com

خلاصه

ارزیابی نفوذپذیری ساختگاه سد یکی از پارامترهای مهم در مطالعات ژئوتکنیکی ساختگاه سد می‌باشد. آزمایش لوژان روش متداول تعیین نفوذپذیری سنگ‌ها است. بر اساس تحلیل اطلاعات حاصل از این آزمایش میزان نفوذپذیری توده‌سنگ، ارزیابی می‌شود و بررسی دقیق این اطلاعات سبب می‌گردد بخش‌هایی که نیاز به تزریق بیشتری جهت آب‌بندی دارند، مشخص شوند و آب‌بندی ساختگاه سد به بهترین شکل صورت گیرد. در این مقاله نتایج آزمایش نفوذپذیری تکیه‌گاه راست، تکیه‌گاه چپ و بستر سد ماشکیدسفلی مورد بررسی قرار گرفت و مشخص شد که سنگ‌های جناح چپ دارای میانگین لوژان ۱۴، سنگ‌های جناح راست دارای میانگین لوژان ۱۶ و سنگ‌های بستر ساختگاه دارای میانگین لوژان ۱۲ می‌باشند. در آخر با طبقه‌بندی نفوذپذیری سنگ‌ها بر اساس میانگین و میانگین وزنی لوژان، سنگ‌های کل ساختگاه در رده متوسط قرار گرفتند.

کلمات کلیدی: نفوذپذیری، سد، ماشکیدسفلی، لوژان

۱. مقدمه

در سدها فرار و اتلاف آب بیشتر از درزه و شکاف سنگ‌ها در اثر فشارهای هیدرولیکی آب پشت سد رخ می‌دهد و از موضوعات مهمی است که باید در طراحی و ساخت سدها مورد توجه قرار گیرد [۱]. مرسوم‌ترین روش اندازه‌گیری نفوذپذیری توده‌های سنگی درزه‌دار در صحرا، شیوه ابداع‌شده توسط Lugeon (1933) است. در این روش که به نام آزمایش لوژان موسوم است، ابتدا میزان آبخوری توده تحت یک فشار ثابت اندازه‌گیری می‌شود و سپس با تغییر فشار آب، منحنی تغییرات خورند در برابر فشار آب ترسیم می‌شود [2]. اساس کار این آزمایش این است که در محل معینی از یک گمانه، آب تحت فشار به سنگ تحمیل می‌شود و دبی حجمی آب ورودی و فشار آن اندازه‌گیری می‌شود و بر اساس تعریف قراردادی آن میزان نفوذپذیری سنگ ارزیابی می‌شود. در آزمایش لوژان افزایش فشار آب به صورت پله‌ای بوده و برحسب شرایط به صورت پله‌های ۱ و ۲ و ۳ اتمسفر و یا ۲، ۴ و ۶ اتمسفر انتخاب می‌شود. در هر پله حجم آب تزریقی به محل موردنظر برحسب لیتر در دقیقه اندازه‌گیری شده و معمولاً لازم است که تفاوت بین دو قرائت در فاصله زمانی ۵ دقیقه، کمتر از ۱۰ درصد باشد تا بتوان آزمایش آن پله را پایان یافته تلقی نموده و پله بعدی را شروع نمود.

^۱دانشجوی کارشناسی ارشد زمین‌شناسی مهندسی

^۲استادیار دانشگاه یزد

^۳استادیار دانشگاه یزد

بعد از انجام آزمایش، مقدار لوژان برای هر پله برآورد می‌گردد و سپس با رسم منحنی‌های هالسبی (Houlsby 1976)، وضعیت جریان مشخص و مقدار لوژان برای هر قطعه آزمایش محاسبه می‌شود. با توجه به رفتار توده‌سنگ در مقابل کاهش و افزایش فشار آب، محققین رفتارهای گوناگونی را برای توده‌سنگ تعریف نموده‌اند که این رفتارها می‌تواند به شکل خطی، آشفته، بازشدگی، شستشوی درزه‌ها و پر شدن درزه‌ها می‌باشد [۳].

۲. موقعیت جغرافیایی سد

منطقه مورد مطالعه (حوزه آبریز رودخانه ماشکیدسفلی) در جنوب شرق ایران و در شرق استان سیستان و بلوچستان و جنوب شرق شهرستان سراوان-بخش بم پشت واقع گردیده است. محدوده حوزه مورد بررسی در مختصات $27^{\circ}4'3''$ تا $27^{\circ}8'23''$ عرض شمالی و $62^{\circ}32'45''$ تا $62^{\circ}40'56''$ قرار دارد.

راه دسترسی به این ساختگاه از طریق مسیرهای آسفالت زاهدان-خاش (به طول ۱۶۰ کیلومتر)، خاش-سراوان (به طول ۱۵۵ کیلومتر) و سراوان-دهک (به طول ۳۵ کیلومتر) است. این منطقه در موقعیت $62^{\circ}42'$ طول شرقی، $27^{\circ}04'$ عرض شمالی و بر روی رودخانه ماشکید واقع شده است. این رودخانه خود از تلاقی دو رودخانه روتک و ماشکید، در بالادست به وجود آمده است [۴].

شکل ۱. محدوده منطقه مورد مطالعه

۳. نفوذپذیری ساختگاه سد ماشکیدسفلی با افزایش عمق

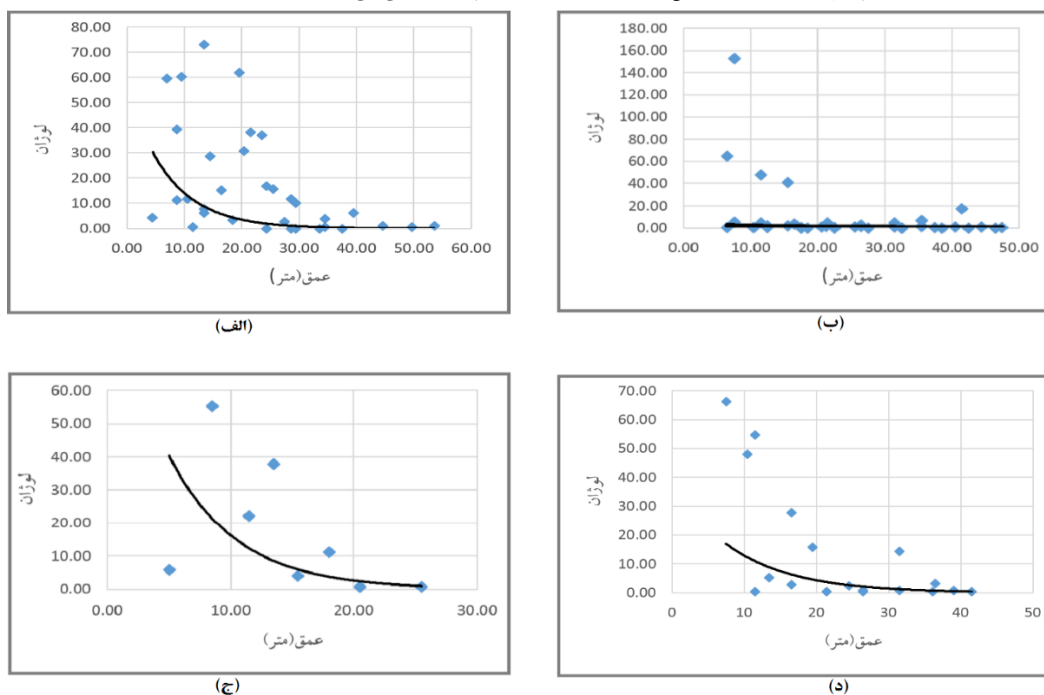
جهت بررسی و برآورد ویژگی‌های ژئوتکنیکی ساختگاه سد ماشکیدسفلی و تعیین نفوذپذیری سنگ‌های ساختگاه تعداد ۱۵ حلقه گمانه با متراژ ۵۶۲ متر حفاری گردیده است. تعداد ۹۶ قطعه در این گمانه‌ها مورد آزمایش فشار آب قرار گرفت که عمق متوسط هر قطعه ۵ متر است. با استفاده از نتایج این آزمایش‌ها و روش هالسبی، مقادیر لوژان و رفتار هیدروژئومکانیکی توده سنگ در هر مقطع آزمایش به دست آمده است که در جداول و نمودارهای زیر نشان داده شده‌اند.

آزمایش لوژان به ما اجازه ارزیابی متوسط نفوذپذیری را در طول مشخصی از گمانه می‌دهد. عدد لوژان به دست آمده از آزمایش به حضور درزه‌های ساختاری، میکرودرزه‌ها و شکاف‌ها حساس است و تحت تأثیر افزایش این پارامترها عدد لوژان نیز تغییر می‌یابد. میزان عمق در زیر سطح زمین، فاکتور مهمی در میزان هدایت هیدرولیکی توده‌های سنگی خرد شده می‌باشد. افزایش عمق سبب می‌شود تا میزان بارهای لیتواستاتیکی افزایش یابند و درزه‌ها و شکاف‌ها تنگ‌تر شده و بسته شوند [۵].

همین‌طور که در نمودارهای بخش‌های مختلف ساختگاه سد که در زیر آورده شده‌اند مشاهده می‌گردد، با افزایش عمق میزان عدد لوژان و به عبارتی نفوذپذیری سنگ‌ها کاهش می‌یابد اما میزان کاهش عدد لوژان با عمق برای همه بخش‌ها یکسان نیست.

شکل ۲ نمودارهای تغییرات لوژان با افزایش عمق را نشان می‌دهد. در نمودارهای ترسیم شده، میزان عمق در برابر لوژان بر اساس وسط هر قطعه در نظر گرفته شده و نمودارها به ترتیبی که در شکل مشاهده می‌گردد، برای قسمت‌های مختلف ساختگاه سد ترسیم شده‌اند. در تکیه‌گاه راست ساختگاه (۲-الف) مشاهده می‌شود که با افزایش عمق میزان لوژان کاهش می‌یابد تا جایی که از عمق ۳۰ متری به بعد مقادیر لوژان به کمتر از ۱۰ می‌رسد و نشان‌دهنده این است که سنگ‌ها از این عمق به پایین دارای نفوذپذیری کمی می‌باشند. در همین نمودار (الف)، با افزایش عمق بیشتر از ۴۰ متر، عدد لوژان بسیار کاهش می‌یابد و می‌توان گفت توده سنگ‌های این بخش نفوذناپذیر می‌گردند. همان‌طور که از شکل ملاحظه می‌گردد در کلیه بخش‌ها با افزایش عمق، به دلیل افزایش بارهای لیتواستاتیکی میزان لوژان و نفوذپذیری سنگ‌ها کاهش می‌یابد ولی مقدار کاهش نفوذپذیری در همه‌ی بخش‌ها یکسان نیست. خط میل ترسیم شده در نمودار بستر ساختگاه به صورت خطی در آمده است و مقادیر پایین لوژان را مشخص می‌سازد که این نشان می‌دهد توده سنگ‌های این بخش، دارای نفوذپذیری کمتری نسبت به سایر قسمت‌های ساختگاه سد می‌باشند. از طرفی با توجه به کل نمودارهای ترسیم شده می‌توان گفت، از عمق ۳۰ متری به پایین توده سنگ‌های کل ساختگاه سد دارای نفوذپذیری کمی می‌باشند.

شکل ۲. نمودارهای تغییرات لوژان با افزایش عمق: (الف) تکیه‌گاه راست، (ب) بستر، (ج) سرریز، (د) تکیه‌گاه چپ.

۴. رفتار هیدرولیکی سنگ‌های ساختگاه سد

برخلاف نظر بسیاری از مولفان که مقادیر بالا و پایین را به ترتیب متناظر با تزریق پذیری بیشتر و کمتر می‌دانند، به سبب ناهمسانگردی مسیرهای آبی و ویژگی‌های متفاوت جریان، همواره نمی‌توان تناسب مستقیمی میان مقادیر لوژان و خوردند مایع تزریق (دوغاب جهت آب بندی سد) بدست آورد. یافتن رابطه میان مقادیر لوژان و خوردند آمیزه تزریق بر اساس شرایط زمین شناسی ساختگاه و در نظر گرفتن هدایت هیدرولیکی سنگ می‌باشد [۶]. جهت بررسی وضعیت توده سنگ‌های ساختگاه نیاز است تا نوع جریان بر اساس مقادیر لوژان در پله‌های مختلف فشار، برای هر قطعه از آزمایش،

ارزیابی گردد. چگونگی تغییر مقادیر لوژان در فشارهای مختلف اعمال شده در آزمایش نفوذپذیری لوژان را بر اساس رفتار هیدرولیکی سیستم درز و شکاف‌ها، تخلخل، حفرات انحلالی و نحوه گسترش حفرات در سنگ تقسیم‌بندی می‌کنند [۷].

تفسیرهای انجام شده در جهت بررسی رفتار هیدرولیکی ساختگاه سد ماشکید سفلی بر اساس روش هالسی است. هالسی جهت بهتر شدن تزریق آب‌بندی سد پیشنهادتی ارائه کرد. وی بیان نمود که مقدار هدایت هیدرولیکی باید بر اساس رفتار مشاهده شده در مقادیر لوژان محاسبه شده از مراحل مختلف فشار آب در گمانه صورت گیرد.

هالسی (۱۹۷۶) بر اساس مشاهداتش رفتارهای هیدرولیکی را به پنج گروه زیر تقسیم‌بندی نمود.

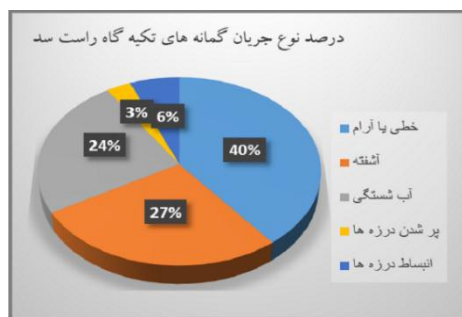
جریان خطی یا آرام: هدایت هیدرولیکی توده سنگ در این حالت مستقل از فشار آب بکار گرفته شده است. این رفتار مشخصه توده سنگ‌های با هدایت هیدرولیکی پایین است که مقادیر نشت در آن نسبتاً پایین می‌باشد (کمتر از ۵ لوژان).

جریان آشفته: هدایت هیدرولیکی توده سنگ با افزایش فشار آب، کاهش می‌یابد. این رفتار مشخصه توده سنگ‌هایی است که ترک‌های نسبتاً تا به طور متوسط باز دارند.

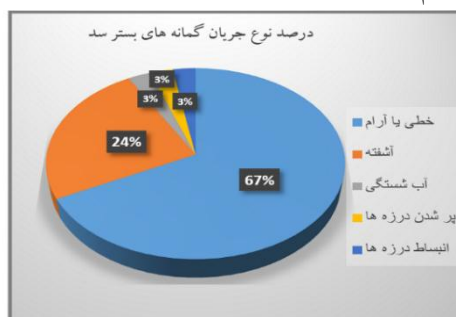
انبساط درزه‌ها: رفتار مشابهی بین لوژان و مقدار فشار آب اعمال شده در مقادیر پایین و متوسط فشار، مشاهده می‌گردد. در فشارهای بالا حداکثر مقدار لوژان قابل دستیابی است. این رفتار که معمولاً در فشارهای متوسط مشاهده می‌گردد زمانی رخ می‌دهد که فشار آب اعمال شده بیشتر از تنش اصلی حداقل توده سنگ باشد. این فشار آب سبب انبساط موقت شکاف‌های موجود در توده سنگ می‌گردد. انبساط درزه‌ها باعث افزایش مقطع عرضی جریان آب می‌گردد و در نتیجه، هدایت هیدرولیکی افزایش می‌یابد.

آب شستگی: با انجام آزمایش و ادامه آن هدایت هیدرولیکی با وجود تغییر مراحل فشار، به طور پیوسته افزایش می‌یابد. این رفتار نشان می‌دهد که نشت آب سبب ایجاد تخریب ماندگار و غیرقابل برگشت در توده سنگ می‌گردد.

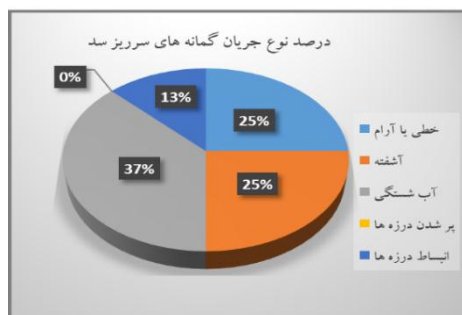
پر شدن درزه‌ها: هدایت هیدرولیکی حتی با افزایش فشار آب به طور مداوم کاهش می‌یابد. این رفتار نشان می‌دهد که: (۱) آب به طور پیوسته ناپوستگی‌های انفرادی و غیر متداوم را پر می‌کند، (۲) در ناپوستگی‌ها تورم رخ داده است، (۳) ذرات به طور آهسته به سمت ناپوستگی‌ها حرکت می‌کنند و لایه‌ای را تشکیل می‌دهند که سبب بسته شدن ناپوستگی‌ها می‌گردد [۸]. در شکل ۳ نمودارهای درصد فراوانی نوع جریان‌های هیدرولیکی ساختگاه سد ترسیم شده‌اند.

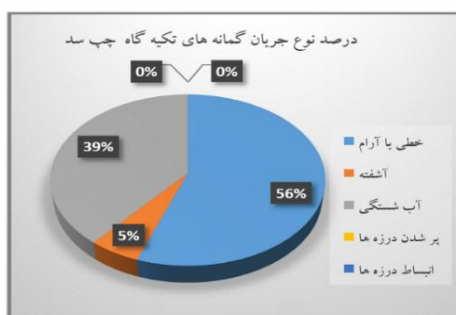
(الف)

(ب)

(ج)

(د)

شکل ۳. نمودارهای نوع جریان هیدرولیکی در ساختگاه سد

الف- تکیه گاه راست سد

در این بخش از سد ۵ گمانه حفر شده است و آزمایش های لوژان در ۳۳ قطعه انجام شده اند. همان طور که در شکل ۳ (الف) مشاهده می شود بیشترین نوع جریان در این بخش، جریان آرام است با ۴۰ درصد که شامل ۱۳ قطعه از کل قطعات می باشد. جریان آشفته با ۲۷ درصد و در ۹ قطعه بعد از جریان آرام بیشترین مقدار را دارا می باشد. پرشدگی درزه ها در این بخش تنها در ۱ قطعه مشاهده گردید که شامل ۳ درصد کل نوع جریان در این بخش است.

ب- بستر

در این بخش از سد ۵ حلقه گمانه حفر گردیده است که در آن ها ۳۷ قطعه آزمایش صورت گرفته است. تعداد ۲۵ قطعه جریان آرام را نشان می دهد که شامل ۶۷ درصد از کل نوع جریان در این بخش می باشد. این میزان بالای جریان آرام یک نکته مثبت در سدسازی است و نشان می دهد که عمده توده سنگ های بستر دارای هدایت هیدرولیکی پایین می باشند و میزان نشت از آن ها کم است. ۹ قطعه شامل ۲۴ درصد دارای جریان آشفته می باشند. جریان های آب شستگی ۱ قطعه، انبساط درزه ها ۱ قطعه و پرشدگی درزه ها نیز که یک نکته مثبت در سدسازی به شمار می رود فقط شامل یک قطعه از کل آزمایش های انجام شده می باشد.

ج- سرریز

در ۲ گمانه حفر شده در این بخش از سد در ۱۰ قطعه آزمایش لوژان انجام گرفته است. جریان آب شستگی در این بخش بیشترین مقدار را دارا می باشد و شامل ۳۷ درصد کل نوع جریان است. جریان آرام تنها ۲۵ درصد که شامل ۲ قطعه می باشد را در بر گرفته و همچنین هیچ گونه جریانی از نوع پرشدگی در این بخش مشاهده نشده است بنابراین ۷۵ درصد نوع جریان ها از نوع نامناسب است و توده سنگ های این بخش دارای نفوذپذیری بیشتری هستند پس نیاز است تا تزریق آب بندی با توجه به عمقی که تا آنجا آزمایش ها انجام شده اند بیشتر مورد توجه قرار گیرد.

د- تکیه گاه چپ

آزمایش های لوژان در این قسمت در ۱۸ قطعه انجام گرفته اند و ۵۶ درصد نوع جریان آرام، ۳۹ درصد آب شستگی و ۵ درصد جریان آشفته را نشان می دهند. بالا بودن میزان نوع جریان آرام در این بخش از سد حاکی از مناسب بودن پی در این بخش از سد است. در آزمایش های انجام شده همان طور که در شکل ۳ (د) مشاهده می گردد هیچ گونه جریانی از نوع پر شدن درزه ها و انبساط درزه ها در این قطعات آزمایش مشاهده نگردیده است.

۵. طبقه بندی سنگ های ساختگاه سد بر اساس میزان نفوذپذیری

توصیف نفوذپذیری سنگ ها به صورت کیفی و بر اساس تغییرات عدد لوژان است، از این رو با توجه به توصیه های بین المللی، اعداد لوژان در پنج گروه دسته بندی شده اند [۹].

جدول ۱- طبقه بندی نفوذپذیری سنگ ها بر اساس عدد لوژان

توصیف نفوذپذیری	غیر قابل نفوذ تا نفوذپذیری خیلی کم	نفوذپذیری کم	نفوذپذیری متوسط	نفوذپذیری زیاد	نفوذپذیری بسیار زیاد
محدوده لوژان	$LU \leq 2$	$2 < LU \leq 10$	$10 < LU \leq 30$	$30 < LU \leq 60$	$60 < LU$

در جدول ۲ که در زیر نمایش داده شده، داده های آزمایش های لوژان با استفاده از طبقه بندی بین المللی ذکر شده در جدول ۱ مورد بررسی قرار گرفتند. سنگ های ساختگاه سد از نظر نفوذپذیری بر اساس لوژان طبقه بندی شدند که شرح اطلاعات آن در زیر آمده است. با توجه به نتایج آماری و محاسبات انجام شده، سنگ های ساختگاه سد را می توان از نظر نفوذپذیری بر اساس آزمایش های لوژان انجام شده تقسیم بندی نمود که در جدول ۲ این داده ها نمایش داده شده اند. طبقه بندی های انجام شده بر اساس بیشینه و کمینه مقدار لوژان، در قطعات آزمایش شده است و در آخر طبقه بندی کلی بر اساس میانگین (میانگین لوژان گمانه ها) و میانگین وزنی لوژان (میانگین لوژان کل قطعات مورد آزمایش)، انجام گرفته شده است. بر اساس مقدار بیشینه لوژان و با توجه به جدول ۱ توده سنگ ها اکثراً دارای نفوذپذیری بسیار زیاد می باشند ولی با در نظر گرفتن کمینه مقدار لوژان اکثر توده سنگ ها در رده غیر قابل نفوذ قرار می گیرند. توده سنگ های تکیه گاه راست و سرریز دارای مقدار میانگین لوژان بالاتری نسبت به سایر قسمت ها می باشند. در نهایت با توجه به میانگین گیری وزنی و میانگین کل داده ها توده سنگ های کل ساختگاه از نظر نفوذپذیری در رده متوسط قرار می گیرند.

جدول ۲- نتایج آماری آزمایش لوژان و طبقه‌بندی سنگ‌های ساختگاه سد

موقعیت	بیشینه مقدار لوژان	طبقه‌بندی سنگ‌ها بر اساس نفوذپذیری بیشینه	کمینه مقدار لوژان	طبقه‌بندی سنگ‌ها بر اساس نفوذپذیری کمینه	میانگین مقدار لوژان	میانگین وزنی مقدار لوژان	طبقه‌بندی سنگ‌ها بر اساس نفوذپذیری میانگین و میانگین وزنی
تکیه‌گاه راست	73	بسیار زیاد	< 1	غیر قابل نفوذ	۱۶	۱۷	متوسط
بستر	۱۵۳	بسیار زیاد	< 1	غیر قابل نفوذ	۱۲	۱۱	متوسط
سرریز	۵۵	زیاد	< 1	غیر قابل نفوذ	۱۷	۱۷	متوسط
تکیه‌گاه چپ	۶۶	بسیار زیاد	< 1	غیر قابل نفوذ	۱۴	۱۴	متوسط
کل ساختگاه	۸۷	بسیار زیاد	< 1	غیر قابل نفوذ	۱۵	۱۵	متوسط

۶. نتیجه‌گیری

- ❖ با افزایش عمق میزان نفوذپذیری سنگ‌های ساختگاه سد کاهش می‌یابد.
- ❖ به‌طور کلی از عمق ۳۰ متری به بعد توده سنگ‌های کل ساختگاه دارای نفوذپذیری کم و در اعماق بیشتر از عمق ۴۰ متر با توجه به اینکه مقدار لوژان کمتر از ۲ می‌گردد سنگ‌های ساختگاه نفوذناپذیر می‌گردند.
- ❖ سنگ‌های بستر ساختگاه سد دارای نفوذپذیری کمتری نسبت به سایر بخش‌ها می‌باشند.
- ❖ نوع و درصد جریان‌های هیدرولیکی در هر بخش از ساختگاه سد می‌تواند مشخص‌کننده میزان نفوذپذیری سنگ‌ها باشد و در تعیین نحوه تزریق آب‌بندی ساختگاه مؤثر است.
- ❖ سنگ‌های بستر سد دارای بیشترین نوع جریان آرام می‌باشند و این نشان‌دهنده نفوذپذیری کمتر این بخش نسبت به سایر قسمت‌ها می‌باشد.

۷. مراجع

۱. اجل لوئیان، ر.، کثیری دولت‌آبادی، ا. و پسندی، م. (۱۳۹۰)، "ارزیابی سازندهای رسوبی ساختگاه سد تنگاب سمیرم با تاکید بر نشت"، فصلنامه پژوهش‌های چینه نگاری و رسوب‌شناسی، سال بیست‌وهفتم، شماره پیاپی ۴۳، ۱۳۶-۱۱۹
۲. قنبری، ع. (۱۳۸۸)، "کاوش‌های صحرایی در مهندسی ژئوتکنیک"، تهران، نشر پژوهشی نوآوران شریف.
۳. قاضی‌فرد، ا.، حافظی مقدس، ن. و تالی، ن. (۱۳۹۰)، کاربرد روش موازنه فشار تزریق و فشار سطح آب مخزن در کنترل نشتی سد زاوین (استان خراسان رضوی)، "فصلنامه زمین‌شناسی کاربردی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد زاهدان، شماره ۳، ۲۴۴-۲۳۳
۴. شرکت سهامی آب منطقه‌ای استان سیستان و بلوچستان، مهندسین مشاور آب آرا سازه، (۱۳۸۹)، "گزارش مرحله اول مطالعات ژئوتکنیکی سد مخزنی ماشکید سفلی"

5. Gurocak, Z. and Alemdag, S. (2012), "Assessment of Permeability and Injection Depth at the Atasu Dam Site (Turkey) Based on Experimental and Numerical Analyses," Bulletin of Engineering Geology and the Environment, 71:221-229.

۶. جعفری، م.، قاضی‌فرد، ا. و زارع، م. (۱۳۸۹)، "ارتباط مقادیر لوژان و خوردند دوغاب و کاربرد آن در آب‌بندی پی و تکیه‌گاه‌های سد کارون ۴" مجموعه مقالات نخستین کنفرانس ملی پژوهش‌های کاربردی منابع آب ایران، کرمانشاه، ۲۱-۲۳ اردیبهشت، ۲۳۷-۲۴۸

دومین کنفرانس ملی مهندسی ژئوتکنیک ایران

کرمانشاه، ۹ و ۱۰ مهر ماه ۱۳۹۳

۷. لشکری پور، غ. (۱۳۸۸)، "بررسی رفتار هیدرولیک توده سنگ در آزمایش‌های نفوذپذیری لوژان در سد سیازاخ"، ششمین کنفرانس زمین‌شناسی مهندسی و محیط‌زیست ایران، دانشگاه تربیت مدرس، مهر ۱۳۸۸، ۹۴۷-۹۵۶.

8. Camilo Quinones-Rozo, P.E. (2010), "Lugeon Test Interpretation, Revisited" 30th Annual ussd Conference for Collaborative Management of Integrated Watersheds, URS Corporation, pp 405-4014

۹. اسپندار، ر. و ذاکر شبستری، ح. (۱۳۸۴)، "ارزیابی رفتار هیدورژئومکانیکی و نفوذپذیری پی سد رودبار لرستان"، مجموعه مقالات نهمین همایش انجمن زمین‌شناسی ایران، دانشگاه تربیت‌معلم تهران، ۱۶۸-۱۷۸